

Nss nemohl ani v tomto směru uznati stížnosti důvodnými. Podle § 4 odst. 1 zák. o 8hodinné době pracovní má zaměstnancům poskytnuta býti jednou týdně pracovní přestávka v trvání 32 hodin, která podle odst. 2. cit. § má zpravidla připadnouti na neděli, nejsou-li zákonem o nedělním klidu dovoleny výjimky. Již z toho je patrné, že zákonem o 8hodinné pracovní době nebyly zrušeny starší předpisy o nedělním klidu, když tento zákon sám na ně jako na platné normy poukazuje. Platí tedy oba zákony vedle sebe a věcí zaměstnavatele je, aby vyhověl jak předpisům o poskytnutí pracovní přestávky podle § 4 odst. 1 zák. o 8hodinné době pracovní, tak předpisu § 2 zák. čl. XIII:1891 o nedělním klidu. Podnikatel také oběma těmito předpisy vyhověti může, neboť zákon jej nenutí, aby neskončil práci v neděli před 10. hod. dopol., případně nezapočal s ní teprve po 6. hod. ranní v pondělí, a vyhověl tak i předpisu § 4 odst. 1 zák. č. 91/18.

Jsou tedy stížnosti, které dovozují, že pracovní přestávka nedělní po vydání zák. č. 91/18 zaměstnancům vůbec poskytnuta býti nemusí, bezdůvodné, a bylo je zamítnouti.

Č. 9110.

Závodní výbory. — Řízení před nss-em: I. * Proti zrušení volby do závodního výboru mohou si stěžovati k nss-u jen ti, jichž volba za členy neb náhradníky záv. výboru byla zrušena, nebo jejichž volební právo bylo zrušovacím výrokem rozhodčí komise přeno. — II. O zastoupení minority zřízenců nebo dělníků v záv. výboru.

(Nález ze dne 11. března 1931 č. 3838.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 5217/25, ad II. Boh. A 3428/24 a 7336/28.

Věc: Josef Č. a František F. v P. jménem vlastním a jménem volební skupiny kovodělné sekce Mezinárodního všeodborového svazu u firmy H. v P., jakož i jménem závodního výboru téže firmy proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Praze o volbu závodního výboru.

Výrok: Stížnost závodního výboru, volební skupiny kovodělné sekce Mezinárodního všeodborového svazu a Františka F. odmítá se jako nepřípustná, stížnost Josefa Č. zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zrušeny byly volby do záv. výboru v závodě firmy H. v P., provedené dne 19. dubna 1929, z důvodu, že proti ustanovení § 7 zák. o záv. výborech nebyl do záv. výboru zvolen ani jeden člen z minoritní skupiny zřízenců.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost podanou jménem svrchu uvedené vol. skupiny uznal nss nepřípustnou, ježto volební skupiny nejsou legitimovány podávati ná-

mitky proti volbám do záv. výboru, které dle § 19 zák. o záv. výborech a § 25 prov. nař. mohou podávat pouze osoby k volbě oprávněné a podnikatel závodu; následkem toho nemohou vol. skupiny ani v řízení před rozhodčí komisí o platnosti voleb vystupovati jako strany, z čehož plyne důsledek další, že nelze jim přiznati také právo brojiti proti rozhodnutí rozh. komise v příčině platnosti voleb do záv. výboru stížností k nss-u (srovn. Boh. A 5217/25). Totéž platí o stížnosti záv. výboru, neboť vzhledem k tomu, co právě uvedeno, ani tento nemůže býti stranou v řízení o platnosti voleb, a nemůže také stěžovati si k nss-u.

Pokud jde o stížnost Josefa Č. a Františka F., nelze sice jmenovaným jako voličům zásadně odpírati legitimaci ke stížnosti na nss proti rozhodnutí komise o platnosti voleb, nutno však zkoumati, jsou-li jmenovaní legitimováni ke stížnosti také s hlediska § 2 zák. o ss. Jmenování nepodalí námitek proti volbě podle § 19 zák. o záv. výborech, a nemohou tedy tvrditi, že nezákonným vyřízením jejich námitek bylo jim v jejich subj. právech ublíženo. Rovněž nebylo rozhodnutím v odpor vzatým odepřeno jmenovaným definitivně volební právo pro volby do záv. výboru, aby vzhledem k ustanovení § 8 odst. 2 voleb. řádu (vl. nař. č. 2/22) měli legitimaci ke stížnosti k nss-u. Mohly by tedy uvedené osoby svoji legitimaci ke stížnosti opíratí jen o to, že nař. rozhodnutím byla zrušena jejich volba za členy a náhradníky záv. výboru. Předpoklad tento je dán pouze u st-le Josefa Č., který podle zápisu o volbě byl zvolen za náhradníka záv. výboru, nikoliv také u st-le Františka F., který zvolen nebyl, a jehož stížnost je s hlediska § 2 zák. o ss nepřipustnou.

Z důvodů těch může býti věcně jednáno pouze o stížnosti Josefa Č. Nss uznal stížnost jeho za bezdůvodnou.

V § 7 odst. 2 zák. o záv. výborech přiznává se minoritě zřízenců neb dělníků za všech okolností nárok na to, aby aspoň jeden člen záv. výboru byl z ní zvolen (srv. nál. Boh. A 7336/28 a 3428/24). Nárok ten je do té míry absolutní, že není závislým ani na tom, zda některá z volebních skupin postarala se o to, aby do její kandidátní listiny pojaty byly osoby z minority zřízenců neb dělníků v takovém pořadí, aby byli zvoleni, a zajisté ani na tom, zda příslušníci minority sami u některé z volebních skupin toho dosáhli či nic. Právo ono přísluší také minoritě bez ohledu na to, zda jako samostatná volební skupina do volebního boje zasáhla a mandátu dosáhla či nikoli. Tím ovšem není řečeno, že, vystoupí-li minorita jako samostatná volební skupina a vyjde-li při přikazování mandátů dle §§ 19 a 20 vol. řádu na prázdno, má přes to na základě provedené volby mandát obdržeti, neboť takový postup přičil by se ustanovením vol. řádu a zásadě volby dle poměrného zastoupení přijaté v § 11 cit. zák. Žal. úřad také nenařídil, aby tento postup byl zachován a aby skupině zřízenců, vyšedší na prázdno, byl na základě provedené volby přikázán jeden mandát, nýbrž zrušil celou volbu proto, že z minority zřízenců nebyl nikdo zvolen. V tom je nař. rozhodnutí úplně ve shodě se zákonem a stížnost neprávem vytýká, že žal. úřad volbu zrušiti neměl.